

ת"פ 38252/09/21 - מדינת ישראל נגד וורקט מוצ'ה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 38252-09-21 מדינת ישראל נ' מוצ'ה

בפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד מיטל אילן
נגד הנאשם		וורקט מוצ'ה ע"י ב"כ עוה"ד רפאת נאשף

גזר דין

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות **לפי סעיף 333 וסעיף 335(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977** (להלן - "החוק").
2. כנטען בעובדות כתב האישום המתוקן, בין הנאשם לבין המתלונן, ושניים אחרים (להלן - "דוויט" ו"טקלין") הייתה היכרות מוקדמת שטחית.
- ביום 21.9.21, בשעה 14:30 או סמוך לכך, הגיע הנאשם יחד עם אחיו אשטו ואחר, לפאב בראשון לציון. באותה עת שהו במקום דוויט וטקלין והמתלונן שעבד בו. הנאשם בירך אותם בברכת שלום. בהמשך, ביקש הנאשם מדוויט סיגריה, זה סירב והחל בין השניים עימות שכלל דחיפות הדדיות. באותה עת הגיע לפאב אחיו הנוסף של הנאשם, מלאקו, ועמד לצד הנאשם. בשלב זה, ניגש המתלונן לנאשם והחל לשוחח עמו על מנת להרגיעו ולסיים את העימות בינו לבין דוויט. בעקבות כך, **שלף הנאשם סכין יפנית, דקר באמצעותה את המתלונן בבטנו התחתונה ועזב את המקום**. כתוצאה מהדקירה, הובהל המתלונן לבית החולים כשהוא סובל מחתך במעי, אושפז למשך 3 ימים ונזקק לניתוח.
3. ביום 18.7.22 הציגו הצדדים הסדר טיעון דיוני, במסגרתו הודה והורשע הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והופנה לתסקיר שירות המבחן. הצדדים לא הגיעו להסכמות עונשיות. ביום 30.4.23 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש והדיון נדחה ליום 4.6.23 לשימוע גזר הדין. לדיון הנדחה לא התייצב הנאשם. לדברי סיגורו, אם בנו עזבה את הבית והנאשם מטפל בבנו התינוק לבדו ולכן התקשה להתייצב לדיון. נוכח דברים אלו, מצאתי לדחות את שימוע גזר הדין, ולקבל תסקיר משלים הכולל עדכון מגורמי הרווחה המטפלים בזוג.

תסקירי שירות המבחן

4. הנאשם, בן 24, רווק ואב לפעוט. יליד אתיופיה, עלה ארצה בהיותו בן 9 יחד עם בני משפחתו. תיאר כי גדל במשפחה רוויית משברים, לרבות מות שלושה מאחיו, אח נוסף שוהה במעון סיעודי, ויחסים מורכבים בין הוריו, שכיום גרושים. הנאשם, ששוהה בתנאי מעצר בית לילי, מתגורר בבית אמו יחד ובני משפחה נוספים בדירת שלושה חדרים, בתנאי דיור צפופים ודוחק כלכלי.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות, התגייס לשירות צבאי אך נוכח קשיי הסתגלות למסגרת ערק, נשפט והורשע. בגין הרשעתו זו ריצה תקופת מאסר בכלא צבאי למשך 70 ימים ושחרר משירות צבאי. עוד לחובתו הרשעה בעבירת תקיפה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו (עבירה משנת 2017) בגינה הוטלה עליו תקופת מאסר של חודשיים בעבודות שירות, אותם לא ביצע וריצה מאסר ממש. עוד לחובתו רישום ללא הרשעה בעבירת רכוש בבית המשפט לנוער בהיותו בן 16, בגינה הוטל עליו צו של"צ.

מבחינה תעסוקתית, מאז סיום לימודיו עבד באופן בלתי סדיר לתקופות קצרות, כיום ומזה כארבעה חודשים עובד כמפעל בתחום המזון כעובד ייצור. לדבריו, עבודתו מסייעת לו להסדיר מול הוצל"פ חובות שצבר לגורמים מוסדיים.

מבחינה זוגית ומשפחתית, חווה אי יציבות. מנהל קשר זוגי עם צעירה בת 20, המתגוררת עם בנם בבית הוריה. לדבריו היותו אב צעיר מגבירה את המוטיבציה לתהליך שינוי בחייו. עם זאת לאחרונה חוו תקופת משבר, לדבריו בת זוגו הותירה את בנם להשגחתו וטיפולו מעבר לזמנים עליהם סיכמו. על רקע זה, החסיר ימי עבודה רבים ודיונים וחש חסר אונים. מדבריו עולה שצלחו את הקשיים והסדירו ביניהם את חלוקת האחריות בטיפול בבנם.

שירות המבחן התרשם ממערכת זוגית בלתי בשלה וחוסר יציבות בקשר.

אף במשפחתו הגרעינית חווה הנאשם חוסר יציבות, כשברקע תנאי דיור צפופים ודוחק כלכלי, נתון ללחצי אמו לעזיבת את ביתם לטובת מגורים עצמאיים.

הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעורבותו בעבירה והביע צער וחרטה על מעשיו. הנאשם מבין כיום את החומרה, הנזק והפגיעה שגרם למתלונן. תיאר כי בתקופת ביצועה התנהלותו אופיינה בהיעדר סדר יום מאורגן ויציב לצד סגנון בילוי בעייתי וצריכת אלכוהול מופרזת, ואלו עמדו ברקע מעשיו. תיאר את תגובתו לבקשת המתלונן כאימפולסיבית ובלתי מתוכננת, על רקע הסלמת הוויכוח וקשיים בוויסות עצמי.

באשר להליך הטיפולי, השתלב בקבוצה טיפולית לעצורי בית בשירות המבחן. הנאשם הגיע למפגשים באופן סדיר והיה פעיל בשיח. בנוסף, קיים שירות המבחן שיחות אישיות עם הנאשם, במהלכן שיתף בנסיבות חייו והקשיים עמו מתמודד. הנאשם שלל נזקקות טיפולית בתחום השימוש בחומרים פסיכו אקטיביים, לדבריו מאז האירוע נמנע מצריכת אלכוהול, אף שירות המבחן לא התרשם מקיומם של דפוסים התמכרותיים המצריכים התערבות ייעודית בהיבט זה. ביום 29.5.23, הוגשה ביוזמת שירות המבחן "תוספת לתסקיר", במסגרתה עדכן כי הנאשם שולב לאחרונה בקבוצה טיפולית לצעירים עוברי חוק, מצוי בשלב ראשוני של השתלבות בקבוצה, ומגלה מוטיבציה טיפולית, והמליץ לגזור עליו עונש מאסר בעבודות שירות, ולהעמידו תחת פיקוחם.

5. תסקיר משלים (2.7.23) - שירות המבחן שוחח, בהמשך להחלטתי, עם הנאשם. הנאשם התייחס לקשיים שהתעוררו לאחרונה עם בת זוגו, סביב הטיפול בבנם, כשדבריו מדובר בקושי נקודתי שנפתר. שירות המבחן לא הצליח לקבל דיווח משירותי הרווחה (שהותנה בהסכמת בת הזוג). עוד דווח, שמאז ששולב בקבוצה הטיפולית, נעדר מספר פעמים, והשתתפותו בקבוצה הופסקה. הנאשם ניתק את הקשר עם שירות מבחן, שהתרשם שחלה נסיגה במצבו הרגשי ומתקשה לגייס כוחות לשילוב בהליך טיפולי, ועל כן חזר בו מהמלצתו הטיפולית.

תמצית הטיעונים לעונש

6. ב"כ המאשימה, עו"ד יסמין שביט, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשיו של הנאשם, אלימות לשם אלימות תוך שימוש בנשק קר, סכין יפנית, כשהוא מותיר את המתלונן פצוע, מבלי להושיט לו עזרה. המתלונן נפצע פציעה עמוקה, ופוטנציאל הנזק של מעשיו, רב. עוד עמדה על פגיעתו בערכים המוגנים של ביטחונו של אדם וזכותו לשלמות גופו, על נפיצות תופעת הסכינאות, ועל הצורך במיגורה באמצעות ענישה מרתיעה. לפיכך, עתרה למתחם ענישה הנע בין 30-60 חודשי מאסר. לטענתה, התמונה העולה מהתסקיר אינה חיובית, עוד הפנתה לעברו הפלילי הכולל מאסר על תנאי בר הפעלה. בנסיבות אלה עתרה למקמו במרכז המתחם לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד רפאת נאשף, עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן במלואן. לשיטתו מדובר בעבירת אלימות ברף נמוך ביותר, שבוצעה ללא תכנון, באמצעות סכין יפנית, הנזק שנגרם מסתכם בחתך קל ולא בפציעת דקירה עמוקה. לדבריו הרשעותיו הקודמות הן מינוריות, וכיום הנאשם מצוי במקום שונה בחייו, ועושה מאמצים לערוך שינוי בחייו. משכך, עתר למתחם ענישה מתון יותר מזו שעתרה לו המאשימה, אשר מתחיל ברף התחתון בעבודות שירות. לחלופין, עתר לחריגה מהמתחם מטעמי שיקום. לטענתו, הנאשם עבר כברת דרך טיפולית, הודה ונטל אחריות על מעשיו ונכון לפצות את המתלונן.

בפתח הדיון היום, חזר ב"כ הנאשם על עתירתו וסבור שהתסקיר האחרון חידד את מורכבות נסיבות הנאשם, מאז הולדת בנו ונוכח העדר מקורות תמיכה. לדבריו, הנאשם לא ניתק קשר עם שירות המבחן אלא החליף מספר טלפון ולא ניתן היה ליצור עמו קשר.

הנאשם בדברו האחרון הצר על מעשיו והביע חרטה. לדבריו מנסה לערוך שינוי בחייו, הוא אב טרי ושינה את דרכיו.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

8. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו,

במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

9. בית משפט העליון הדגיש פעמים אין ספור את החומרה הטמונה בעבירות חבלה חמורה, המסכנות את שלום הציבור ובטחונו, תוך עשיית דין עצמי והתעלמות מהוראות חוק, וגורמות פעמים רבות לפגיעות בגוף ובנפש.

עוד עמדה הפסיקה על חומרתה ונפיצותה של 'תופעת הסכינאות', השימוש היומיומי שנעשה בסכינים לשם יישוב סכסוכים שוליים ופעוטים, והצורך הבווער למגרה:

"תופעה זו של 'סכינאות' יש להדביר. המסר חייב להיות ברור, למען ידע כל איש ונער כי נטילת סכין כדי לתקוף היא נטילת סיכון - לא רק כלפי הקורבן, אלא גם כלפי העבריין בדמות הטלת ענישה מחמירה. במלים אחרות, 'תרבות הסכין' היא תרבות שלא ניתן לגלות כלפיה סבלנות" (ע"פ 6910/09 הדרה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (9.5.2010)).

10. מעשיו של הנאשם חמורים ופגעו פגיעה מוחשית בשלומו ובטחונו של המתלונן. במהלך ויכוח סתמי עם אחר בפאב, כשהוא מצוי תחת השפעת אלכוהול, דקר באמצעות סכין שהחזיק, את המתלונן, עובד המקום שביקש להרגיעו. מדובר במעשה אלים ומיותר, הדקירה כוונה לבטנו של המתלונן וגרמה לו לחבלה חמורה ולאשפוזו בבית החולים. כתוצאה מהדקירה נגרם למתלונן חתך שאינו עמוק במעי, עם זאת פוטנציאל הנזק ממעשי הנאשם אינו מבוטל. הנאשם עזב את המקום מבלי שסייע למתלונן, על אף ההיכרות המוקדמת בין השניים. **על יסוד כל אלו, מצאתי לקבוע כי פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים היא ברף בינוני.**

11. **מדיניות הענישה** בעבירות אלימות תוך שימוש בסכין כוללת, על דרך הכלל, עונשי מאסר בפועל, קצרים וממושכים, תלויי נסיבות המעשה והעושה. **"על מדיניות הענישה לשקף חומרה זו על ידי השתת עונשי מאסר משמעותיים על עבריינים המבצעים עבירות אלימות בכלל, ועל מי שביצע עבירה של חבלה בנסיבות מחמירות בפרט" (ע"פ 6197/20 מדינת ישראל נ' גולאני, פסקה 20 (28.11.2021); ע"פ 7878/09 מדינת ישראל נ' פלוני (3.8.2010); (ע"פ 941/13 פרץ נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (26.11.2013)).**

בע"פ 5178/22 מור סגל נ' מדינת ישראל (21.9.22) נדון ערעורו של נאשם שהורשע בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. המערער דקר בסכין קטין בן 16, במותנו השמאלית ובישבנו. המתלונן נאלץ לעבור ניתוח ואושפז. בין השניים לא הייתה היכרות מוקדמת, הנאשם תקף את המתלונן אך משום שעמד לצד לחברתו לשעבר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 22-44 חודשי מאסר. הנאשם, שזהו מאסרו הראשון, צירף במסגרת הסדר הטיעון שני תיקים נוספים בעבירות רכוש, נדון למאסר בן 28 חודשים. למשמע הערות בית המשפט העליון חזר בו מהערעור;

בע"פ 2735/14 **מדינת ישראל נ' אברמוב** (26.10.14) נדון ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם שהורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. על רקע ויכוח, שבר הנאשם כוס זכוכית אשר הייתה בידו ודקר באמצעותה את המתלונן בצווארו. המתלונן הובהל לבית החולים עם דימום משמעותי שם אושפז ונותח. נקבע מתחם ענישה הנע בין 18-36 חודשי מאסר. בהתחשב בנסיבותיו האישיות השית עליו 29 חודשי מאסר הכוללים הפעלת תנאי במצטבר של 5 חודשים. בהתחשב בעברו הפלילי המכביד והעובדה שביצע את העבירה כשמאסר על תנאי מרחף מעל ראשו, קיבל בית המשפט העליון את הערעור, החמיר בעונשו והעמידו על 40 חודשי מאסר;

בע"פ 7874/13 **עמרו נ' מדינת ישראל** (24.6.14) נדון ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. על רקע ויכוח עם אחיו במקום עבודתם, ובעודו תחת השפעת אלכוהול, חתך הנאשם בסכין יפנית את צווארו של אחיו, המתלונן, שנותח ואושפז למשך יומיים. נקבע מתחם ענישה הנע בין 18-48 חודשי מאסר. לקולה נשקלו הודאתו וחרטתו, נדון למאסר בן 40 חודשים. בית המשפט העליון קבע כי "**העובדה שהמערער היה תחת השפעת אלכוהול, אין בה כדי להפחית מחומרת מעשיו, ואולי אף להיפך**", ערעורו נדחה;

בת"פ (מח' ת"א) 23649-06-21 **מדינת ישראל נ' ליפובצקי** (14.12.21), הורשע הנאשם בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות. על רקע סכסוך, דקר הנאשם בסכין יפנית את המתלונן וגרם לו לחתך במותנו השמאלית. בין השניים התפתח מאבק בו גרם הנאשם למתלונן חתכים נוספים בצווארו, זרעו, חזהו וגבו, והמתלונן חבט בנאשם עם מקל ההליכה שלו ופצע את שפתו. המתלונן הובהל לבית החולים ונאלץ לעבור ניתוח. נקבע מתחם ענישה הנע בין 16-30 חודשי מאסר. הנאשם, בעל עבר פלילי שרובו התיישן, נסיבות חייו מורכבות, נדון למאסר בן 18 חודשים;

בת"פ (מח' מרכז) 33413-08-19 **מדינת ישראל נ' דגו** (8.9.20) הורשע הנאשם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. על רקע קטטה, דקר הנאשם בסכין מתקפלת את המתלונן בחזהו ונמלט. למתלונן נגרם פצע דקירה בחזהו וחור בריאה. נקבע מתחם ענישה הנע בין 22 ל-48 חודשי מאסר. בהתחשב בעברו הפלילי הלא מכביד ונסיבות משפחתיות מורכבות, נדון למאסר בן 26 חודשים;

בת"פ (מח' מרכז) 20449-01-19 **מדינת ישראל נ' עמרם** (20.2.20) הורשע הנאשם בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. הנאשם דקר בשעת לילה עובד חנות נוחות בתחנת דלק, צעיר בן 20, דקירה אחת בבטנו. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם למתלונן פצע דקירה בבטנו הקדמית, הוא פונה לבית חולים ונותח בדחיפות עקב פציעת המעי הדק. נקבע מתחם הנע בין 18-48 חודשי מאסר, כשניתן משקל למצבו הנפשי של הנאשם. הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, נדון למאסר בן 28 חודשים.

12. עיינתי באסופות הפסיקה שהגישו הצדדים. הפסיקה אליה הפנתה המאשימה כוללת מקרים שנסיבותיהם חמורים משמעותית (ע"פ 935/14 **אוסטרוביץ נ' מדינת ישראל** (30.11.14)); ע"פ 8254/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.8.20)). מנגד הציגה ההגנה פסיקה, שבחלקה לא נעשה שימוש בנשק (ע"פ 4678/18 **אנופרייב נ' מדינת ישראל** (23.1.19)), ובחלקה נדונו מקרי שיקום מובהקים (ע"פ 9147/17 **אבו עביד נ' מדינת ישראל** (20.9.18)); ע"פ 1508/16 **אמסלם נ' מדינת ישראל** (18.8.16)).

13. לאחר ששקלתי אתנסיבות המעשה ומדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע **מתחם ענישה הנע בין 16-36 חודשי מאסר** וענישה נלווית.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. הנאשם שלפניי, יליד 1998, לחובתו שתי הרשעות קודמות, כנגד הנאשם תלוי מאסר על תנאי בר הפעלה בן 3 חודשים.

15. כעולה מהתסקירים, מדובר בנאשם צעיר שגדל בנסיבות חיים מורכבות. בתקופת ביצוע העבירה, היה מעורב בחברה שולית והרבה לצרוך אלכוהול. נראה, כי לאחר שנולד בנו התינוק, ועקב הסתבכותו בתיק זה גילה מוטיבציה ראשונית לטיפול אך בהמשך, ככל הנראה בשל מורכבות היחסים עם בת זוגו, התרשם שירות המבחן שאינו בשל ופנוי רגשית לטפל בעצמו. נוכח דפוסיו האימפולסיביים והרגלי צריכת אלכוהול, הסיכון הנשקף ממנו להישנות ביצוע עבירות אלימות, נותר בעינו. בצד זאת, הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה על מעשיו ונכונות לפצות את המתלונן.

16. נתוני הנאשם, עברו הפלילי והסיכון הנשקף ממנו, אינם מאפשרים, על פניו, את מיקומו בתחתית המתחם. עם זאת, מצאתי להתחשב בפגיעת המאסר בו ובמשפחתו הצעירה, ובכך שהיה נתון בתנאים מגבילים זמן רב ולא הפירם, ועל כן יופעל מאסר על תנאי בחופף לתקופת מאסרו, לצד השתת פיצוי לטובת המתלונן.

17. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **20 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו 21.9.21 ועד ליום 18.1.22.
- ב. אני מורה על הפעלת תנאי בן שלושה חודשים שניתן בת"פ (שלום ראשל"צ) 51235-02-18 **בחופף** למאסרו.
- ג. מאסר על תנאי בן 8 חודשים שלא יבצע עבירות אלימות מסוג פשע במשך 3 שנים מיום שחרורו.
- ד. מאסר על תנאי בן 5 חודשים שלא יבצע עבירת אלימות מסוג עוון במשך 3 שנים מיום שחרורו.
- ה. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 6.8.23 ויועבר למתלונן בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט.
- ו. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 8.10.23 עד השעה 10:00 בבית מעצר הדירים. לצורך הבטחת התייצבותו יעמדו הערבויות הכספיות שנקבעו בהליך המעצר הנלווה ויושבו למפקיד עם תחילת ריצוי מאסרו. יוצא צו עיכוב יציאה מהארץ.

צו כללי למוצגים.

עותק יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג תמוז תשפ"ג, 12 יולי 2023, במעמד הצדדים.